



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentaria Vetustissima & profundissima Super Canticvm Canticorum Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr Sirhasirim

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versus XV. Capite nobis vulpes paruulas quae demoliuntur vineas; nam
vinea nostra floruit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

Vultus & habitus ostensio vox mentis est.

Plerumq; autem & ipsa vultus & habitus. ostensio, vox quaedam mentis est, & vt quidam dicit

Sape tacens vocem verbaq; vultus habet.

I. Reg. I.

Vnde de illa quæ tristitiam mentis vultis diuersitate prærendebat, post ablatum sterilitatis opprobrium scribitur, quia *vultus eius non sunt amplius in diuersa mutati*. Diuersitas quippe vultus diuersitatem animi ostendebat, sed ablata causa diuersitatis huius rectum & compositum animum, rectus quoq; & compositus loquebatur vultus. Sed hæc vox honestatis in exterioris hominis vultu & habitu constituta, tunc in Dei auribus sonat, quando hanc pro sola æternæ vitæ gloria promerenda immutabiliter seruat. *Vox inquit tua dulcis, & facies tua decora, Vox inquit tua* quæ interpretis animi est, & vel moribus, vel lingua loquitur, prædicat enim & docet, siue benè agendo, siue benè loquendo; hæc inquit, *vox quæ est dulcis, sonet in auribus meis*, quia valde mihi placet illa vita, quæ & agit & docet bona, hoc in se dilectione Dei & proximi agente vt & Deo placeat, & proximum ædificet. *Et facies tua decora*, quia hoc ex intentione vel fide tua, quæ vtraq; mihi soli cognita est, perficit, vt quod agis vel dicis, dignum sit laude meæ approbationis.

Dulcedo vocis & decor faciei sponsæ in quo consistat.

Pf. 44.

Hac ergo specie & pulchritudine tua intende prosperè, procede & regna, vt quia tali mihi virtutum dote coniungeris, sponsi tui qui Rex est,

non incõgruè Regina dicaris, cum me regente & instruente, & te ipsam rationabiliter regere, & alijs regimè animarum noueris impèdere.

Sed quia hanc suauitatem & pulchritudinem rectæ fidei & rectæ prædicationis plerumq; hæretici peruersa doctrina deprauant, vt simplicium corda peruertant, vox dilecti facit apostropham ad ipsius fidei & prædicationis huius magistros. cum subdit, *capite nobis vulpes paruulos*.

VERSVS XV.

Capite nobis vulpes paruulas quæ demoliuntur vineas, nam vinea nostra floruit.

Vulpes sunt Hæretici, propter dolositatem & astutiam, quæ decipiunt incautos argumētis verborum, qui semper quærunt latebras in quibus doceant ea quæ peruersè sentiunt, facientes seorsum conuenticula, ne eorum prauitatem sancta & Catholica deprehendat Ecclesia. Dicuntur autem vulpes paruulæ, siue propter ipsorum hæreticorum fictam humilitatem siue propter argutissime exquisitarum sententiarum subtilitatem, quibus maximè mentes demirantium sed minus intelligentium, prauis suis cogūt fauere doctrinis. *Capite*, inquit, *nobis*; tunc enim Hæretici Deo capiuntur, quādo à Catholicis Doctorib; per rectæ rationis assertionē, quā nullis argumētis destrueri possunt, diuina præcurrente gratia ad Matris suæ sanctæ Ecclesiæ sinū, de

Hæretici cur vulpes dicantur.

Cur vulpes paruulæ vocentur Hæretici.

Hæretici quando capiuntur Deo.

de quo errando recesserant, reducuntur, & fidem quam prius impugnabant, verbis & exemplis confirmant. *Capite, inquit, nobis vulpes paruulas*, ac si alijs verbis dicat subtiles & callidos rectæ fidei corruptores, proprijs conuincite sententijs, & probabili ratione quam nõ possint omnino refellere, in nostræ partis compellite transire contubernium: *comprehendam enim sapientes in astutia sua, perdamq; sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobo*, vt cum rationem rectè viuendi siue docendi agnouerint, sua eis sapientia displiceat, & quod per eam prius astruere nitebatur, agnita veritate destruant, atq; cum meis fidelibus vnum fiant.

I. Cor.
13.

Vinea enim nostra floruit, hoc est vel Ecclesia vniuersalis vel particularis, vel aliquis fidelis indiuiduus & singularis initium rectè viuendi vel credendi arripuit, & ideo remouendi vel capiendi sunt, si qui inter eos non rectè viuentes vel credentes surrexerint, ne teneram fidem, pietatis opera, & prauo dogmate & prauis exemplis suffocent.

Hæretici
cur capi-
endi sunt.

Neq; absurdum est, vt credimus, si vnamquamq; fidelem animam, vineam Domini dicimus, sicut vniuersalem vel particularem Ecclesiam propter consimilem virtutum propaginem, & vinum spirituale quod latificat cor hominis, quæ in vnoquoq; indiuiduo fideli possunt exuberare per gratiam spiritus sancti, sicut & in vniuersali vel particu-

vinea Do-
mini vna-
quaq; fide-
lis anima
dici potest.

lari Ecclesia. Debet enim vnusquisq; cultro spiritualis exercitij sacramenta vitiorum præcidere, terram cordis sui sarculo intimæ considerationis euertere, & si quod terrenum vel sordidum cogitatione vel opere admiserit, radici cordis in memoria habendo circumpondere, crebrisq; lachrymarum fontibus pœnitendo irrigare, omnem boni propositi sui intentionem, ad Christum qui est lignum vitæ, ne iterum ad terrena defluat alligare, atq; in eius semper adiutorio & sustentatione sperare, siue in ligno crucis Christi hætere, mortificationem eius in corpore suo circumferendo, taliq; modo spiritus sancti gratia mens assiduè culta est curata semper fructuosior fiat, dicaturq; iuxta Prophetam *vinea Sorecz* quod electam & pulchram sonat. Vnde Domini in Euangelio sententia est de vinea sterili, & de vinea fructum faciēte; vbi *se vitam & discipulos palmitem, patrem verò agricolam* vocat: *omnem*, inquit, *palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum Pater, & omnem qui fert fructum, purgabit eum, vt fructum plus afferat*. Si ergo saluator vitis est, & nos palmites, & Deus Pater agricola, quamdiu præcepta Dei seruamus semper excolimur, & cultura nostra purgatio est, vt fructum plus afferamus: *non enim est volentis, neq; currentis, sed misentis Dei*, cuius adiutorio semper indigemus, vt ad finem boni propositi perueniamus.

Vinea Do-
mini quo-
modo co-
lenda sit ad
similitudi-
nem aliarū
vinearum.

Vinea so-
forecz
interpreta-
tur electa
siue pul-
chra.

Esa. 5.

Ioh. 15.

Rom. 9.

VER-